

Tunnustuksellisten teologien kokouksessa Helsingin Paavalin kirkolla 8. 3. 1976 hyväksyttiin seuraava julkilausuma kirkon virkakysymyksestä. Kokouksesta jatkonut tunnustuksellisten pappien, lehtorien, teologian opiskelijoiden, saarnaajien, muiden vapaaehtoistyöntekijöiden ja kirkkokansan vapaaehtoista yhteenliittymää kutsutaan Paavalin synodiksi. Synodin jäsenyyteen ja toimintaan voi liittyä allekirjoittamalla tämän julkilausuman. Paavalin synodin keskustelu- ja toimintayhteys on olennaisesti laajempaa kuin kirkon virkakysymyksen valvominen. Kuitenkin tässä niin kuin kaikissa muissakin kirkon ja kristillisen elämän kysymyksissä haluamme pitäätyä vain siihen kantaan ja niihin ratkaisuihin, jotka Jumalan pyhä sana ja kirkkomme luterilainen tunnustus antavat ja viitoittavat.

KIRKON VIRKA JA NAISPAPPEUS

Paavalin synodin julkilausuma

JOHDANTO:

Vastuu ja huoli kirkkomme pysymisestä ja uudistumisesta Pyhän Raamatun perustalla ja luterilaisen tunnustuksen mukaan pakottaa meitä ilmaisemaan kantamme naisen vihkimisestä luterilaisen kirkkomme pappisvirkaan. Tämä kysymys ei näet ole erillinen vapaan harkintavallan ratkaisu, vaan se koskee kirkkomme koko olemusta ja perusteita.

1. ON KYSYMYS PYHÄSTÄ RAAMATUSTA, KUN KIRKOSSAMME RATKAISTAAN NAISPAPPEUS-KYSYMYS

Luterilainen tunnustuksemme edellyttää ja yksiselitteisesti ilmaisee sen käsityksen, että Raamattu on Jumalan sana ja ”Pyhän Hengen kirja”, jonka tulee olla kirkon kaiken opetuksen ja elämän ylin ohje (FC alku). Tämän kanssa yhtäpitävästi kirkkomme on uskonpuhdistusajalla ollut laatimassa ja hyväksymässä Upsalan kokouksen päätöksen, jossa lausutaan: *”Me kaikki tahdomme yhdessä pysyä Jumalan puhtaassa ja autuuttavassa sanassa, joka käsittää pyhien profeettojen, evankelistojen ja apostolien kirjoitukset. Seurakunnissamme on opetettava, uskottava ja tunnustettava, että Pyhä Raamattu on alkuisin Pyhästä Hengestä, että se täydellisesti sisältää kaiken sen, mikä kuuluu... kristilliseenoppiin, ja että se on oikean kristillisen uskon perustus ja tuki sekä kaiken uskoa koskevan kiistan arvostelemisen, erottamisen ja ehkäisemisen ohje. Ei tarvita mitään muiden selityksiä, olivatpa nämä muut pyhiäisiä tai muita, jotka -olkoot keitä hyvänsä - ovat siihen lisänneet jotakin, joka ei ole Pyhän Raamatun mukaista. Sillä ainoankaan ihmisen ei ole lupa selittää Jumalan sanaa oman mielensä mukaan. Älköön tässä asiassa otettako huomioon älköönkään hyväksyttävä kenenkään persoonallista arvoa, korkeutta tai arvovaltaa, vaan hyväksyttäköön yksinomaan Pyhä Raamattu, niin kuin edellä mainittiin.”*

a. Ei siis ole kysymys jostakin kirkollemme vieraasta, lainomaisesta tai muusta ”raamatukäsityksestä”, vaan siitä

uskosta ja tunnuksesta, joka kristillisellä seurakunnalla aina on ollut.

b. Raamatun on kirkossa oltava ehyt ja kokonainen. On vastaansanomattomasti käynyt ilmi, että ns. naispappetta voidaan perustella vain osittelemalla Raamatua ja pitämällä siinä vain tiettyjä - itse valittuja - kirjoja, aineksia tai periaatteita ohjeellisina. Siten eivät naispappouden puolustajat katso voivansa ottaa huomioon niitä ohjeita, jotka sisältyvät esim. apostoli Paavalin kirjeisiin Timoteukselle ja Tiitukselle.

Samoin he mielivaltaisesti erottelevat Raamatua ns. pelastus ja järjestyksykysymyksiin, joista muka vain ensiksi mainituissa Raamatulla olisi pysyvä arvovalta. Emme voi mitenkään pitää johdonmukaisena sitä, että toisaalta vedotaan apostoli Paavaliin, joka Gal. 3: 28 esittää miehen ja naisen samanarvoiseksi Kristuksessa, ja on näin ratkaisevasti vaikuttanut muutokseen, joka kristillisen ihmiskäsityksen pohjalta on tapahtunut naisen asemassa pakanallisen antiikin yhteiskuntaan verrattuna, mutta toisaalta ristiriitaisesti hylätään saman Paavalin tunnetut naisen opetuskieltoa koskevat ohjeet muka oman aikansa käsityksiin sidottuina. Päinvastoin nämä molemmat käsitykset perustuvat aitoon kristilliseen luomisuskoon ja Kristuksen sovitusyöhön sekä oikealle Israelille annettuun Herran käskyyn. Paavali ei ko. kohdissa esitä yksilöllisiä ja historiallisiin olosuhteisiin sidottuja mielipiteitä. Hän toimii Herran apostolin kaikella arvovallalla ja valtuutuksella seurakunnan opettajana ja Jumalan ilmoituksen välittäjänä. Pyhä Henki ei voi puhua itseänsä vastaan.

Ns. naispappouden perusteellinen osittelee Raamatun, pirstoa jakamattoman kristikunnan kaikkiksi ajoiksi hyväksymän Raamatun pyhien kirjojen kokoelman (kaanonin), ja tekee näin Jumalan sanan inhimilliseksi sekä aikaansa sidotuksi. Näin kristilliseltä seurakunnalta tuhotaan sen perustus ja avataan ovi kaikille mahdollisille Jumalan pyhän tahdon vastaisille ratkaisuille kirkossa.

2. ON KYSYMYS LUTERILAISESTA TUNNUSTUKSESTA, KUN KIRKOSSAMME RATKAISTAAN NAISPAPPEUSKYSYMYS

a. Luterilainen tunnustus opettaa, että seurakunnan hengellinen virka eli saamavirka on erityinen Jumalan säätämys, jonka Jumala on asettanut uskon saamista varten samoin kuin hän on antanut evankeliumin ja sakramentit (CA V ym.). Kirkkomme pappisvirka on siis Jumalasta eikä vain kirkollinen järjestyksykysymys.

b. Luther ja kirkkomme tunnustuskirjat opettavat seurakunnan hengellisestä virasta täysin yhdenmukaisesti edellyttäessään, että kirkossa seurataan inhimillisistä opeista ja lisäyksistä puhdistettua apostolista virkaa. Tähän virkaan sovelletaan kaikkia Uuden Testamentin piispoja, vanhimpia ja diakoneja koskevia ohjeita.

Ns. naispappouden toteuttaminen merkitsisi siis toisenlaista käsitystä seurakunnan virasta kuin mitä Uuden Testamentin

virka ja sen mukaisesti luterilaisen kirkon virka ovat. Tämä merkitsisi ratkaisevaa luopumista Raamatun ja tunnustuksen perustalta

3. ON KYSYMYS KIRKON VAPAUESTA JA ITSENÄISYYDESTÄ, KUN RATKAISTAAN NAISPAPPEUSKYSYMYS

Kaikissa kirkoissa, joissa naispappuus on toteutettu, tämä on tapahtunut kirkon perusteista piittaamatta tietyn tarkoituksenmukaisuuden pohjalta. Erityisesti pohjoismaissa kirkko on taipunut valtion elinten ja muiden yhteiskunnassa valtaa käyttävien mahtien edessä.

Myös meillä on jo suoritettua huomiota herättävää yhteiskunnallispoliittista painostusta. Ns. naispappouden ajamisessa vedotaan enimmäkseen muihin kuin raamatullis-teologisiin perusteisiin.

Yhteiskunnallinen elämä kuuluu Jumalan luomaan maailmanjärjestykseen. Poliittisella päätöksenteolla on kuitenkin raja, jota se ei ole oikeutettu ylittämään: Jumalan sana ja sen mukainen hengellinen hallinta seurakunnassa.

Ns. naispappouden toteuttaminen yhteiskunnallis-poliittisesta painostuksesta merkitsisi Jumalan sanan ja siihen perustuvan hengelliseen hallintaan alistamista kirkossa maallisten perusteiden alle. Kirkon historiassa tällainen on aina osoittautunut tuhoisaksi.

4. JUMALAN SANA OSOITTA MYÖNTEISEN RATKAISUN

Jumalan hyvän ja kaikkiviisaan luomistahdon perusteella mies ja nainen ovat ihmisinä samanarvoisia mutta eivät samanlaisia. Kristillinen oppi ihmisestä Jumalan kuvana antaa syvimmän perusteen miehen ja naisen yhdenvertaisuudelle, mutta samalla suojaa ihmisyyttä eri aikoina esiintyneiltä pyrkimyksiltä hävittää heidän aito erilaisuutensa.

Jumalan luomistahdon kanssa sopuoinnussa on myös hänen lunastustahtonsa. Yhtäläisestä pelastuksesta osallisina mies ja nainen ovat yhtä Kristuksessa ja samanarvoisia hänen ruumiinsa, seurakunnan jäseninä. Kristuksen ruumiin jäsenillä on kuitenkin erilaisia tehtäviä. Kristuksen säädöksen perusteella ja Pyhän Hengen ohjauksen varassa mies ja nainen saivat varhaisimmassa kirkossa ne seurakuntatehtävät, jotka syvällisellä tavalla ilmentävät luomisen salaisuutta. Mies tuli kaitsijan ja vanhimman tehtävään, johon sisältyi kokonaisvastuu seurakunnasta, ennen muuta sen julistus- ja opetustoiminnasta. Heidän tuli myös hoitaa Kristuksen itsensä asettamia pyhiä sakramenteja ja uskollisesti kaita Jumalan laumaa. Heidän rinnallaan toimivat naiset hengellisissä tehtävissä, jotka käsittivät todistuksen eteenpäin viemistä, opastamista ja kehottamista uskossa sekä monenlaista palvelua. Näin seurakunnassa, jota Uusi testamenti vertaa Jumalan perheeseen, toteutuivat sekä isyyden että äitiyden tehtävät toisiaan täydentäen.

Myöhempiä aikoina naisen tehtävä seurakunnassa on yleisen kehityksen vaikutuksesta ollut suhteettoman vähäinen. Siksi meidän aikamme hengellisen uudistumisen vaikutuksesta tapahtunutta naisen paluuta seurakunnallisiin tehtäviin on pidettävä aitona ja myönteisenä muutoksena. Naisella on Jumalan valtakunnan työssä välttämätön ja korvaamaton tehtävänsä, joka on palautettava alkuperäiseen arvoonsa. Olemme vakuuttuneita siitä, että tämä voidaan suorittaa Jumalan sanassa kristilliselle seurakunnalle annettuja ohjeita noudattaen niin, että se vastaa myös oikeudenmukaisuuden vaatimusta.

Monet seikat viittaavat siihen, että kristillistä kasvatus- ja sielunhoitotyötä on sekä lasten ja nuorten että aikuisten keskuudessa huomattavasti tehostettava. Kirkkomme elävää jäseniä on myös opastettava kaikkeen uskovien yhteisen pappouden edellyttämään palveluun. Laajeneva lähetystyö tarvitsee Jumalan sanaan juurtuneita ja teologisen koulutuksen saaneita työntekijöitä. Nämä ja monet muut työalat tarjoavat runsaita mahdollisuuksia jo olemassa olevan lehtorin viran kehittämiseen.

Pidämme myös välttämättömänä, että tähän naisille tarkoitettuun seurakunnan virkaan kutsuttavat asianmukaisesti vihitään ja siunataan tehtävänsä. Myös heidän asemansa seurakunnassa on järjestettävä oikeudenmukaisesti heidän koulutustaan ja työtään vastaavalla tavalla.

ILMOITAMME, että tulemme seuraamaan edellä esitettyä Pyhään Raamattuun perustuvaa käsitystä uskossa, opetuksessa ja tunnustuksessa.

VETOAMME tässä asiassa Jumalan sanasta elävään kirkkokansaan, seurakuntamme luottamuselimiin, kirkolliskokoukseen, kirkkomme piispoihin, pappeihin ja muihin työntekijöihin. Kun naispappuus kysymys ratkaistaan Pyhän Raamatun mukaisesti, kirkkomme säästyy lisääntyviltä ristiriidoilta ja vakavalta sisäiseltä hajaannukselta. Sen piirissä voidaan jatkaa kristillistä toimintaa tunnustuksen pohjalta ja yhteisten päämäärien hyväksi, niin että Gal. 3: 28 Kristuksen tahdon ja sanan mukaisesti kaikkialla toteutuisi.

Allekirjoitan Paavalin synodin julkilausuman kirkon virka ja naispappuus ja liityn näin Paavalin synodiin. Minulle lähetetään Sisarenpoika-lehti.

Paikka ja aika :

Allekirjoitus ja nimen selvennys:

Postiosoite:

Muita tietoja:

Lähetetään osoitteella:
Paavalin synodin sihteeri
PL 127
00101 Helsinki